Keszthelyi György

KAPATOS IDŐK

Kapatosan hányszor, de hányszor
léptük át a határt és szöktünk Nyugatra,
kapatosan megteltek röplapokkal
a nadrágzsebek, sőt, a Hajnal negyedben,
ukk-mukk-fukk, összeütöttünk egy jó ötvenhatot
és elzavartuk a zsarnokot.

Kapatosan egyetlen húzásra
felhörpintettük a Duna-csatornát,
majd csak úgy, félváll-lezseren
porig romboltuk fél Bukarestet,
s a Nép Házában celebráltunk egy szentmisét.

Kapatosan a Mariahilferstrassén
kódorogtunk kisimult pofával,
és már tervezgettük, hogy másnap
a Bibliotheca Ulpiában olvassuk Vergiliust,
majd élféltájt átugrunk Párizsba zülleni.

Kapatosan leráztuk magunkról
a bilincseket, és mint karperecet
mindet eladtuk kegytárgyként az ócskapiacon,
aztán elindultunk az üres üvegekkel
többnyire a Kispiac felé,
mert rohadtul hiányzott a jólét.

Végül ráeszméltünk, hogy reggeledik,
szedelőzködni kell, irány haza,
hát fogtuk magunkat mind,
Gabika meg az örökké józan Skizógyuszi,
és lassú, tétova lejtmenetben,
kényszerű beletörődéssel

alászálltunk a mennyekből
a Házsongárdon át.

BOZÓTTŰZ

Megkerestél, mert esteledett
és szúrtak a jégtövisek.
Másé voltál,
én meg senkié,
nem kíméltük egymást.
Máglyák gyúltak az égen,
elhamvadt bennem
egy megfontolt Isten,
de átvészeltem már
annyi bozóttüzet,
ezt is kiheverem
majd valahogy.

PANORÁMA

öntöttvas kádban
fekete kutya
testre szabott
fekete öltöny a bőr

aki megméretett
halk lesz és tétlen
mint Jézus
vagy Dsida
a nagyasszony majd
Mária-kékre
festi a sebet

Isten rendületlen
ugyanúgy
hányódik szárnyal
földön és égen
Isten visszhangzik
a levegőben

nem tudom hányadik
életem élem
melyik kísért
melyik fog kézen
sok még a tennivaló
a mindenig

Tomasz Winiarski: Perpetuum mobile CIV
(Lengyelország, 2020, hidegtű, mezzotinto, 60 x 100 cm)
Plugor Sándor-díj